

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/6/2020
Identifikačné číslo spisu: 6018200711
Dátum vydania rozhodnutia: 01.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6018200711.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Moniky Válašikovej PhD. v právnej veci žalobcu: U. H., M. XX, R. R., právne zastúpený: AEQUITAS, s. r. o., Dolná 19, Banská Bystrica, IČO: 36 628 841, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.: OU-BB-OVBP2-2018/025456/02-BX, zo dňa 12. septembra 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k.: 24S/151/2018-94, zo dňa 31. októbra 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o kasačnej sťažnosti
z a s t a v u j e.

II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č.: OU-BB-OVB2-2018/025456/02-BX, zo dňa 12. septembra 2018. Mesto Banská Bystrica ako vecne príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) rozhodlo o návrhu žalobcu na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby: „Stavebné úpravy a prístavba skladu Banská Bystrica - Kráľová, E. XXXX/XX“ tak, že rozhodnutím č.: OVZ-SU-120469/11153/2018/Du, zo dňa 21. júna 2018, došlo podľa § 35 ods. 3 stavebného zákona k zastaveniu konania.

2. Žalovaný, Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že rozhodnutím č.: OU-BB-OVBP2-2018/025456/02-BX, zo dňa 12. septembra 2018 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) odvolanie ako nedôvodné zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu potvrdil.

3. Krajský súd správnu žalobcu posúdil v zmysle ustanovení § 32 ods. 1 písm. a), § 33 ods. 1, § 35 ods. 1, ods. 3 a § 140 stavebného zákona a § 3 ods. 1 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z. z.“) a § 4 ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. a § 5 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a § 8 ods. 6 vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva cestný zákon (k § 5 zákona), ustanoveniami § 1 ods. 2, ods. 4, § 3d ods. 3c, § 4b ods. 1, § 22 ods. 1, ods. 3, § 24 písm. b) a f) cestného zákona.

4. Skonštatoval, že žalovaný na pojednávaní poukázal na novú právnu skutočnosť, ktorá nastala po vydaní preskúmaného rozhodnutia, spočívajúcu v tom, že žalobca nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 6. augusta 2019 vlastnícke právo k parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, k. ú. A.. Predmet súdneho prieskumu vymedzil tak, že týmto bolo rozhodnutie žalovaného o potvrdení rozhodnutia stavebného úradu, ktorým konanie o návrhu žalobcu na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby: stavebné úpravy a prístavba skladu Banská Bystrica - Kráľova, E. XXXX/XX zo dňa 29. januára 2018, zastavil, pretože žalobca ani na výzvu stavebného úradu nepredložil súhlasy vlastníkov parcely L.-V. Č.. XXXX/XX v katastrálnom konaní A., na ktorej bol vybudovaný vjazd spájajúci pozemky vo vlastníctve žalobcu s miestnou komunikáciou vo vlastníctve Mesta Banská Bystrica. Podstatným bol záver, že súčasťou podaného návrhu žalobcu mali byť súhlasy vlastníkov parcely L.-V. XXXX/XX, k prechodu a prejazdu cez pozemok, spájajúci vjazdom miestnu komunikáciu vo vlastníctve mesta Banská Bystrica a pozemky vo vlastníctve žalobcu, na ktorých má byť stavba umiestnená, pretože vjazd ako súčasť miestnej komunikácie nie je vo vlastníctve Mesta Banská Bystrica. V dôsledku nepredloženia súhlasov vlastníkov ani na výzvu stavebného úradu, neposkytol návrh žalobcu dostatočný podklad pre posúdenie jej umiestnenia a konanie tak bolo zastavené.

5. Krajský súd mal z administratívneho spisu preukázané, že návrh na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby sa týkal prístavby a prestavby existujúceho objektu skladu súp. č. XXXX, k. ú. A. vo vlastníctve žalobcu, v Banskej Bystrici, v areáli príľahlom k nákupnej zóne A. D., za účelom dobudovania skladových, obchodných a administratívnych priestorov a parkovacích státi, pričom dopravné sprístupnenie stavby bolo navrhnuté z verejnej účelovej komunikácie v správe Mesta Banská Bystrica, vetva Sládkovičova ul. prostredníctvom dvoch vjazdov, pričom stavba parkoviska mala byť na južnej strane objektu dopravné sprístupnená na verejnú účelovú komunikáciu cez pozemok parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, v majetku tretích osôb. Žalobca súhlas vlastníka pozemku s prechodom a prejazdom cez pozemok nepovažoval za potrebný, pretože sa na pozemku nachádza vjazd, ktorý je súčasťou verejnej účelovej komunikácie vo vlastníctve Mesta Banská Bystrica. Podľa Kúpnej zmluvy č. XXX/XXXX/PS-Y zo 04. júla 2014, mesto nadobudlo vlastnícke právo k stavbe „verejná komunikácia“ stavebné objekty SO-01.2 prístupová komunikácia - Vetva A2, „SO 03 Dažďová kanalizácia verejných komunikácií - Vetva A2“, v zmysle kolaudačného rozhodnutia č. OVZ-DZ-86600/13731/2013-Bod, právoplatného 04. júna 2013. Rozsah predmetu kúpy stanovoval v zmysle bodu 1.2 v spojení s bodom 1.1 Kolaudačným rozhodnutím, v ktorom bol uvedený „vjazd v staničení 181,64 komunikácie A2 k jestvujúcej bráne na príľahlom pozemku“, ktorý je podľa žalobcu súčasťou stavby „verejná komunikácia“ stavebné objekty SO-01.2. Prístupová komunikácia - Vetva A2, „SO 03 Dažďová kanalizácia verejných komunikácií - Vetva A2 bol podľa kolaudačného rozhodnutia predmetom kolaudácie, súhlasy vlastníkov parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, preto stavebnému úradu nepredložil. Súčasťou cestného zákona bolo od účinnosti, teda od 7. decembra 1961 splnomocňovacie ustanovenie § 24, upravujúce, že ministerstvo vydá na vykonanie všeobecne záväzné právne predpisy, bližšie určujúce súčasti diaľnic, automobilových ciest a miestnych komunikácií. V zmysle vykonávacej vyhlášky v § 8 ods. 6 je okrem iného uvedené, že súčasťou diaľnic, ciest a miestnych komunikácií nie sú prechody na susedné nehnuteľnosti. Z predloženého vyjadrenia Mesta Banská Bystrica vyplynula potreba predložiť súhlasy vlastníkov pozemku na prechod a prejazd. Predmetom kolaudačného rozhodnutia nebola podľa jeho výroku časť prístupovej komunikácie vybudovaná na parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, hoci čísla parciel podľa § 20 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. nie sú obsahovou náležitosťou kolaudačného rozhodnutia, ich uvedenie sa vyžaduje v rámci označenia

stavby, s odôvodnením rozhodnutia totiž nie sú spojené právotvorné účinky. Tvrdenie Mesta Banská Bystrica, že predmetom kolaudácie bol aj „vjazd v staničení 181,64 komunikácie A2 k jestvujúcej bráne na príľahlom pozemku“ je právne bezvýznamné, pretože obsahom bolo tvrdenie, že vjazd umiestnený na L.-V. XXXX/XX, bol predmetom kolaudácie pre stavebníka ATRIOS, nebol však predmetom kúpnej zmluvy. Geometrickým plánom č. 30228701-144/2012, overeným dňa 12. októbra 2012, sa pôvodná L.-V. D.. Č.. XXXX/X, vo výroku kolaudačného rozhodnutia rozdelila na viacero parciel, pričom parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, bola od parcely L.-V. Č.. XXXX/X, odčlenená a zostala vo vlastníctve viacerých osôb v zmysle LV č. XXXX, k. ú. A.. Stavebný úrad a žalovaný preto dôvodne od žalobcu vyžadovali súhlas vlastníkov predmetnej parcely. Správne bolo zistené, že mesto ani žalobca nie sú vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti a vjazd z miestnej komunikácie na susedné pozemky s nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalobcu nie je súčasťou miestnej komunikácie. V konaní nebola porušená ani zásada súčinnosti vyplývajúca z § 3 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 Správneho poriadku, pretože podkladom rozhodnutia stavebného úradu a žalovaného boli práve doklady, predkladané žalobcom. Krajský súd žiadnu zo žalobcom uplatnených námietok nezákonnosti rozhodnutia žalovaného nepovažoval za dôvodnú, žalobu preto v súlade s § 190 SSP zamietol. Nemohol prihliadnuť na preukázaný vznik vlastníckeho práva žalobcu k parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, k. ú. A., pretože na rozhodnutie je v zmysle § 135 ods. 1 SSP rozhodujúci stav v čase právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia.

6. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) tak, že žalobcovi právo na náhradu trov konania, vzhľadom na neúspech v konaní nepriznal.

2.

Kasačná sťažnosť žalobcu

7. Žalobca (ďalej len „kasačný sťažovateľ“) podal proti rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd pri rozhodovaní vo veci porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Nesprávne právne posúdenie podľa kasačného sťažovateľa spočívalo v tom, že v zmysle § 8 ods. 6 vykonávacej vyhlášky k cestnému zákonu nie sú prechody na susedné nehnuteľnosti súčasťou miestnych komunikácií. V konaní argumentoval tým, že vjazd je súčasťou komunikácie, lebo skolaudovaný kolaudačným rozhodnutím, a teda vlastníkom komunikácie vrátane vjazdu bola osoba uvedená v kolaudačnom rozhodnutí a následne aj titulom kúpnej zmluvy Mesto Banská Bystrica. Súd neskúmal otázku vlastníctva k vjazdu z hľadiska Občianskeho zákonníka v spojení s katastrálnym zákonom, cestný zákon a vykonávacia vyhláška sa zaoberajú len technickým stavom. Správne právne posúdenie považoval za také, že súhlas vlastníka pozemku, parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, k. ú. A. k prechodu a prejazdu nebol potrebný, pričom na § 8 ods. 6 vyhlášky nemožno prihliadať. Definíciu podľa § 1 ods. 4 zák. č. 135/1961 Zb. považoval za rozpornú s § 8 ods. 6 vyhlášky. Pri definovaní súčastí diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je potrebné vychádzať zo zákona a nemožno prihliadnuť na citované ustanovenie vyhlášky, pretože ide o vykonávacie ustanovenie k zrušenému ustanoveniu § 5 zák. č. 135/1961 Zb. a došlo tiež k zmene splnomocňovacieho ustanovenia § 24 písm. f) cit. zákona s tým, že vyhláška mala ustanovovať len podrobnosti o súčastiach pozemných komunikácií, určovať šírku ochranných pásiem diaľnic, ciest a zásady využitia cestných pomocných pozemkov. Vlastníkom vjazdu je osoba uvedená v kolaudačnom rozhodnutí, pričom vjazd nie je súčasťou komunikácie v zmysle cestného zákona, ale z dôvodu, že bol spolu s komunikáciou skolaudovaný kolaudačným rozhodnutím a predmet kúpnej zmluvy bol definovaný kolaudačným rozhodnutím. Nedostatky správneho rozhodnutia nemožno odstraňovať až v súdnom preskúmaní konaní.

8. Kasačný sťažovateľ považoval za správne právne posúdenie taký záver, že vjazd na pozemku parc. č. L.-V. XXXX/XX, k. ú. A. bol skolaudovaný Kolaudačným rozhodnutím Mesta Banská Bystrica, č. OVZ-DS 8660/13731/2013 Bod zo dňa 23. mája 2013, pričom mesto potvrdilo, že vjazd bol predmetom tejto kolaudácie. Absencia parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, vo výroku kolaudačného rozhodnutia nemôže mať za následok skutočnosť, že vjazd v rámci stavby - verejná komunikácia nebol

skolaudovaný. Z ustanovení § 20 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. nevyplýva požiadavka, že obsahom kolaudačného rozhodnutia mali byť parcelné čísla stavebných pozemkov, na ktorých sa stavba povoľuje, tie sú obsahovou náležitosťou len stavebného povolenia, kolauduje sa totiž stavba, nie pozemok a neuvedenie pozemku v kolaudačnom rozhodnutí nemôže mať za následok, že časť stavby na pozemku sa nachádzajúca nebude skolaudovaná a z textu rozhodnutia kolaudácia jednoznačne vyplýva. Nesprávne právne posúdenie v rozsudku ďalej spočívalo v tom, že krajský súd považoval postup stavebného úradu, vyžadujúci súhlasy vlastníkov pozemku, na ktorom bol vybudovaný vjazd za správny a nezistil porušenie § 3 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 a § 33 ods. 1 ods. 2 Správneho poriadku, z dôvodu neposkytnutia súčinnosti. Súhlas vlastníkov pozemku parc. L.-V.

Č.. XXXX/XX, k. ú. A. nepovažoval za potrebný, pretože sa na pozemku nachádza vjazd vo vlastníctve Mesta Banská Bystrica a tiež podľa mapy správcovstva ciest a miestnych komunikácií ide o verejnú komunikáciu, v správe mesta, v danom prípade sa rieši pripojenie na cestu nie na pozemok a stavba navyše nie je vo vlastníctve vlastníka predmetného pozemku. Napokon kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že Mesto Banská Bystrica nadobudlo v zmysle kúpnej zmluvy vlastnícke právo aj k vjazdu, uvedenému v kolaudačnom rozhodnutí. Navrhovaná stavba nemá byť umiestnená na pozemku parc. L.- V. Č.. XXXX/XX, k. ú. A., správny orgán prvého stupňa tak nemal dôvod na zastavenie konania, došlo tak k porušeniu

§ 3 ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 32 ods. 1, § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pretože Mesto Banská Bystrica postupovalo v rozpore so stavebnými predpismi vyžadujúc súhlas vlastníka, neposkytlo stavebníkovi ako účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a spôsobu ich zistenia a napokon rozhodovalo na podklade nedostatočne zisteného skutkového stavu.

9. Rozhodnutie Mesta Banská Bystrica považoval za nepreskúmateľné, pretože nekonkretizovalo ku ktorým konkrétnym pozemkom žalobca nepredložil doklad preukazujúci existenciu právneho vzťahu a tiež vzhľadom na absenciu skutočností, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, vysporiadanie sa s návrhmi navrhovateľa či správnu úvahu, správny orgán vedúcu k vydaniu rozhodnutia. Uvádzanie nových dôvodov v rozhodnutí žalovaného nezhojí nepreskúmateľnosť rozhodnutia spôsobenú nedostatkom dôvodov rozhodnutia. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia vzhľadom tiež v skutočnosti, že žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa napriek odlišnému právnomu názoru na predmetnú vec, najmä že vjazd nebol skolaudovaný a tiež odlišnému vymedzeniu predmetu kúpnej zmluvy. Rozhodnutie žalovaného považoval za nedostatočne zdôvodnené, vzhľadom na nedostatok dôvodov a z rozhodnutia nepovažoval za zrejmé, ako žalovaný použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov. Pokiaľ odvolací orgán v zmysle § 59 ods. 2 správneho poriadku zistí pochybenia, môže konanie doplniť a odstrániť zistené vady, nemôže však potvrdiť rozhodnutie ako správne, pretože v takom prípade musí rozhodnutie zmeniť.

10. Krajskému súdu ďalej vytkol nezohľadnenie námietky nedostatočného zistenia skutkového stavu dôvodiac žalobnou argumentáciou založenou na tom, že parc. L.- V.

Č.. XXXX/XX, k. ú. A. vznikla odčlenením z pozemku parc. L.-V. Č.. XXXX/X, k. ú. A., na základe geometrického plánu č. 30228701-144/2012, zapísaným v katastri nehnuteľností.

Vo výroku kolaudačného rozhodnutia je parc. L.-V. Č.. XXXX/X, k. ú. A. uvedená, v odôvodnení kolaudačného rozhodnutia je stanovené, že k stavebnému pozemku L.-V.

Č.. XXXX/X, k. ú. A. preukázal stavebník v stavebnom konaní iné právo v súlade

s § 139 ods. 1 písm. a) stavebného zákona doložením nájomnej zmluvy. Nájomná zmluva bola k celej parcele L.-V. Č.. XXXX/X, vrátane časti novovytvorenej parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, k.ú. A.Ľ., neobstojí tak argumentácia žalovaného o neskolaudovaní vjazdu. V stavebnom povolení nemohla byť uvedená parc. L.-V. Č.. XXXX/XX, k. ú. A., pretože v čase vydania stavebného povolenia zrejme parcela neexistovala a geometrický plán na účely odčlenenia parcely bol v katastri nehnuteľností zapísaný až v roku 2013.

11. V kolaudačnom rozhodnutí tak nebol dôvod k zachyteniu predmetnej parcely, pretože v zmysle § 20 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. sa v kolaudačnom rozhodnutí neuvádzajú čísla parcel, na ktorých má byť stavba postavená. Parcely konštatované v kolaudačnom rozhodnutí označujú stavbu, nie pozemky, na ktorých má byť stavba postavená.

12. Záverom kasačnej sťažnosti zhrnul, že správny orgán prvého stupňa nemal zákonný dôvod na zastavenie konania, pretože kasačný sťažovateľ doplnil všetky potrebné údaje a podklady tak, aby predložený návrh poskytoval dostatočný podklad pre umiestnenie posúdenia navrhovanej stavby, najmä vplyvov na životné prostredie. Stavebný úrad prvého stupňa ako aj žalovaný tak postupovali v rozpore so stavebnými zákonmi, vzhľadom na predmetnú kasačnú argumentáciu navrhol, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP rozhodnutie preskúmal a vydal rozhodnutie, ktorým rozsudok správneho súdu prvého stupňa zruší v celom rozsahu a vec vráti na ďalšie konanie. Alternatívne v prípade postupu podľa § 462 ods. 2 SSP kasačnému súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok preskúmal a po vykonanom dokazovaní rozsudok správneho súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zruší a vec vráti správny orgán prvého stupňa na ďalšie konanie.

3.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

13. Žalovaný sa na výzvu správneho súdu prvého stupňa ku kasačnej sťažnosti kasačného sťažovateľa v stanovenej lehote nevyjadril.

4.

Konanie na kasačnom súde

14. Podľa § 460 SSP kasačný súd uznesením zastaví konanie, ak došlo k späťvzatiu kasačnej sťažnosti.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP zistil, že kasačný sťažovateľ doručil dňa 25. februára 2021, do podateľne súdu späťvzatie kasačnej sťažnosti, s tým že berie kasačnú sťažnosť v celom rozsahu späť. Vzhľadom na to, že v priebehu konania žalobca vzal kasačnú sťažnosť späť v celom rozsahu, najvyšší súd postupom podľa § 460 SSP konanie zastavil.

5 .

Trovy kasačného konania

16. O trovách kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 467 ods. 1 , ods. 4 SSP v spojení s § 170 písm. b) SSP , podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.